

การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปใน พื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2549

The Analysis of Financial Information of Knitting and Garment in Samutsakhon Province for 2002 – 2006

นางประภาศรี พึ่งบัว

นักศึกษาปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการดำเนินงาน และฐานะทางการเงิน ของธุรกิจผ้ายัดและเสื้อสำเร็จรูปในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารของธุรกิจนี้ บริษัทที่เลือก 3 บริษัท เป็นผู้ผลิตที่มีขนาดธุรกิจใหญ่ กลาง เล็ก โดยแยกตามสินทรัพย์ถาวรสุทธิ และจำนวนได้แก่ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด บริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด และบริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด การเก็บข้อมูลได้มาจาก 2 แหล่งคือ 1) จากงบการเงินของกองทะเบียนธุรกิจกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ และ 2) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารบริษัทผู้ผลิตซึ่งเป็นข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2545 -2549 งานวิจัยได้เน้นการศึกษาอัตราส่วนทางการเงินประกอบด้วยอัตราส่วนวัดสภาพคล่อง อัตราส่วนวัดสภาพเสี่ยง อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร และอัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมทั้งโครงสร้างทางการเงิน ของแหล่งที่ได้มา และใช้ไปของเงินทุน

ผลการวิจัยพบว่า บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด มีสภาพคล่องดีที่สุด โดยมีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเฉลี่ย 0.99 เท่า ตามมาด้วย บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด และบริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด สำหรับอัตราส่วนวัดสภาพความเสี่ยงพบว่า บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด มีความเสี่ยงต่ำสุดโดยมีอัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยเฉลี่ยร้อยละ 1.84 ตามมาด้วยบริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด และบริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด สำหรับอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร พบว่าบริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด เป็นบริษัทที่สามารถทำกำไรได้เพียงบริษัทเดียวโดยมีอัตรากำไรสุทธิ เฉลี่ยร้อยละ 0.21 ส่วนบริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด และบริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด อยู่ในลักษณะที่ขาดทุน สำหรับอัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน พบว่า บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด เป็นบริษัทที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงสุด โดยมีอัตรากำไรรวมของสินทรัพย์รวมเฉลี่ย 1.01 เท่า ตามมาด้วย บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด และบริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด ในเรื่องโครงสร้างของเงินทุนธุรกิจโดยรวม พบว่า

แหล่งเงินทุนมาจากหนี้สินสั้นร้อยละ 88 หนี้สินระยะยาว ร้อยละ 14 และส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าติดลบ 2 สำหรับบริษัท สยามแฟชั่นนิติกส์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด มีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นดีที่สุดในปี 2551 ถึงร้อยละ 41 จากการศึกษาแหล่งที่ได้มาและใช้ไปของเงินทุนธุรกิจผ้าเย็บและเสื้อสำเร็จรูปได้จัดหาแหล่งเงินทุนระยะสั้นร้อยละ 78 นำไปใช้ร้อยละ 83 และแหล่งเงินทุนระยะยาวร้อยละ 20 แต่นำไปใช้เพียงร้อยละ 16

สาเหตุสำคัญที่ทำให้บริษัทมีผลการดำเนินการติดลบเนื่องมาจาก 1) หนี้สินระยะยาวซึ่งยืมมาเพื่อซื้อเครื่องจักร และลงทุนในสินทรัพย์ถาวร 2) การค้ำเงินถึงสภาพคล่องมากเกินไปทำให้ต้องรับภาระค่าดอกเบี้ยจ่ายที่สูง

ธุรกิจผ้าเย็บ และเสื้อสำเร็จรูปในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครนี้ ต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนค่อนข้างสูง ดังนั้น จึงมีความสามารถในการทำกำไรได้น้อย อย่างไรก็ตาม ถ้าธุรกิจมีการบริหารทางการเงินให้สอดคล้องกับแหล่งที่ได้มา และใช้ไปของเงินทุน และมีการกลยุทธ์ทางการเงินที่เหมาะสม และต้องมีการทำวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ธุรกิจนี้ก็สามารถยังคงดำเนินการได้ต่อไปในอนาคต

Abstract

The objectives of this thesis were to examine the performance and financial position of the knitting and garment business in Samutsakhon province. The managers can use this information as a guideline in formulating and managing financial strategy of the companies. The companies in this study were classified into three group (large, medium and small) according to their size of net fixed asset and numbers of employees. The data of the three companies (Rian silp knitting Co., Ltd., British-thai syntetic textile Co., Ltd. and Siamfancyknit manufacturing Co., Ltd.) were collected from two major sources: 1) Business Registration Division, Trade Registration Department, Ministry of Commerce, and 2) Interview with the managers. The research was focused on the financial ratios of liquidity, debt, or risks, profitability and activity and financial status of capital structure and source and use of fund.

Overalls, Siamfancyknit manufacturing Co., Ltd performed comparatively well in various aspects. The results showed that Siamfancyknit manufacturing Co., Ltd. was the most liquid company (current ratio = 0.99) and had the lowest level debt (TIES=1.84), followed by Rian silp knitting Co., Ltd. and British-thai syntetic textile Co., Ltd. In terms of profitability, Siamfancyknit manufacturing Co., Ltd. made reasonable profits (ROA = 21%), while the other two suffered losses. When consider the efficiency ratios, Siamfancyknit Co., Ltd. was the most efficient firms in managing its assets (Asset turnover = 1.01). These was followed by Rian silp knitting Co., Ltd. and British-thai syntetic textile Co., Ltd. The capital structure of these three companies were dominated by short-term debt (the average of 88%). This kind of arrangement made the firms vulnerable and caused liquidity problems. Siamfancyknit manufacturing Co., Ltd. had the largest owner's 41% that can make profit. The examination of the source and the use of funds revealed that the Knitting and Garment business source/use of short - term liability are 78% and 83%, respectively. Whereas source/use of long-term liability were 20% and 16%.

The operation loss resulted from two main reasons: 1) high level of long-term liability due to purchasing the machinery and other fixed assets, and 2) the emphasis on managing liquidity that resulted in higher interests charges.

The nature of this business required very high working capital and initial investment, hence it could not make profit in short term. Nonetheless, if the firm is properly managed the maturity matching of loan and source and used of fund, the appropriate financial strategy, operating cost, research and development investment, it would make this business more attractive to invest.

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

การบริหารการเงินของธุรกิจในอดีตที่ผ่านมาเป็นเรื่องของการจัดหาเงินทุนระยะยาวจากแหล่งภายนอกมาใช้ และ มีการพัฒนาเป็นการจัดหาเงินทุนระยะสั้นหรือเงินทุนชั่วคราวมาใช้ จนกระทั่ง พ.ศ. 2498 เป็นต้นมา เศรษฐกิจของแต่ละประเทศได้ขยายตัว มากขึ้น เงินทุนที่ธุรกิจจะได้มาเริ่มมีความจำกัด และมีการเพิ่มขึ้น และลดลงของเงินทุนอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องมีการจัดสรรเงินทุนเพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยคำนึงถึงเรื่องการเคลื่อนไหวของเงินทุนด้วย ธุรกิจจึงต้องพบกับปัญหาในการบริหารการเงินเพิ่มขึ้น ซึ่งในอดีตเป็นความรับผิดชอบของผู้จัดการทางการเงินเพียงผู้เดียว แต่ในปัจจุบันต้องเป็นความรับผิดชอบของผู้เป็นเจ้าของธุรกิจ ด้วยการชะลอตัวของเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจต้องมีการแข่งขันทั้งด้านการนำเสนอสินค้า หรือการให้บริการ ตลอดจนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลในการดำเนินงานที่เกิดขึ้นไปใช้เพื่อการตัดสินใจการดำเนินธุรกิจเพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่กิจการ(Value of firm) ฝ่ายบัญชีและการเงิน มีความจำเป็นที่จะต้องนำเสนอรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงาน และต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์จากรายงานได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการเงิน การจัดทำรายงานจะ

ต้องมีข้อมูลที่ชัดเจนเพื่อที่ทำให้ผู้บริหารจะได้ตัดสินใจไม่ผิดพลาดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ เช่น ราคาน้ำมัน ดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูงขึ้น และค่าเงินบาทแข็ง ทำให้ธุรกิจจำเป็นต้องใช้พลังขับเคลื่อนอย่างหนักในทุกๆด้าน ทั้งด้านการบริหารธุรกิจ จิตวิทยา และที่สำคัญมากก็คือการบริหารการเงินที่มีประสิทธิภาพ และมีการปรับกลยุทธ์ได้ทันท่วงทีให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนถึงขั้นอาจทำให้กิจการ ถึงขั้นล้มละลายได้ จากข้อมูลสถิติของกระทรวงพาณิชย์ แสดงจำนวนบริษัทที่จดทะเบียนเลิก และล้มละลายในเดือนมกราคม 2550 มีบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัททั่วประเทศ 3,866 ราย และจดทะเบียนเลิกและล้มละลายทั่วประเทศจำนวน 1,342 ราย ซึ่งเมื่อเทียบเป็นอัตราส่วนแล้ว จดทะเบียนเลิกมีถึง 35 เปอร์เซ็นต์ของการจัดตั้งบริษัท สาเหตุจากการจดทะเบียนเลิก และล้มละลายมาจาก สภาพคล่องของกิจการที่ไม่มีเงินหมุนเวียนในกิจการเพียงพอต่อธุรกิจที่ทำอยู่

ดังนั้นธุรกิจเกิดความตระหนักในความสำคัญของการเงิน ทั้งในด้านความถูกต้อง และรวดเร็วของข้อมูลธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมส่วนมากยังมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารการเงิน และพื้นฐานทางด้านบัญชีอยู่อย่างจำกัดหรือแทบจะไม่มี ความเข้าใจในตัวเลขธุรกิจของตนเองอย่างถ่องแท้ เพราะต่างเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของผู้จัดการฝ่ายการเงิน หรือฝ่ายบัญชีเท่านั้น ดังนั้นผู้บริหาร

จึงไม่ให้ความสนใจ และเลือกที่จะดูตัวเลขบางตัวอย่างไม่สนใจเหตุที่มาที่ไป จึงทำให้เป้าหมายความสำเร็จที่คาดหวังไว้คลาดเคลื่อนได้ เส้นเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงธุรกิจให้อยู่รอดได้ คือ เงิน และเป้าหมายหลักของการดำเนินกิจการส่วนมากเพื่อต้องการกำไร และแหล่งที่มาของกำไร นั่นคือ การบริหารการเงินอย่างมืออาชีพ ให้ธุรกิจที่ดำเนินกิจกรรมอยู่นั้นมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุด และมีกำไรที่สูงที่สุด โดยสินค้า และชื่อเสียงของธุรกิจอยู่ในเกณฑ์ที่ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของลูกค้า

สืบเนื่องจากปัญหาดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้การบริหารการเงินของธุรกิจเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมซึ่งมีการแก้ปัญหาทางการเงินของกิจการที่กำลังดำเนินอยู่ และที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งจริง ๆ ต่อตัวเลขต่าง ๆ ในงบการเงินถือเป็นหัวใจในการที่จะช่วยให้ธุรกิจรอดพ้นจากภาวะวิกฤต เช่น การขาดสภาพคล่อง ทำให้ไม่อาจรักษาธุรกิจไว้ได้ การปล่อยเครดิตทางการค้าในจำนวนที่มากเกินไป และไม่สามารถเก็บหนี้ได้ตามกำหนด ทำให้เงินลงทุนไปจมอยู่ในรายการลูกหนี้การค้า ซึ่งท้ายที่สุดส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องทางการเงิน หรือแม้กระทั่งการรู้ล่วงหน้าว่ากิจการต้องสำรองเงินทุนเพิ่มเติมก่อนที่จะทุกอย่างจะสายเกินไป และกลายเป็นการเสียเครดิตในเชิงการค้า

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สนใจในการนำข้อมูลทางบัญชีมาทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ และศึกษาถึงกลยุทธ์ในการบริหารการเงินที่เหมาะสมของบริษัทกรณีศึกษาว่าจะมีประสิทธิภาพและสามารถช่วยให้กิจการสามารถจัดหาเงินทุน ได้ในอัตราต้นทุนที่ต่ำ มีความเสี่ยงน้อย และมีเพียงพอต่อการดำเนินงานธุรกิจ การจัดสรรและใช้เงินทุนเป็นไปอย่างรอบคอบและรัดกุม ซึ่งจะทำให้เงินทุนถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดในการดำเนินธุรกิจ โดยคำนึงถึงคุณภาพ (Quality) ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล (Efficiency & Effectiveness) และต้นทุน (Cost Consciousness) เป็นสำคัญ และการ มีกลยุทธ์ใน

การจัดการรายได้ การบริหารสินทรัพย์และทรัพยากรทางการเงิน(Asset and Financial Resource Management) ที่มีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันได้รวมถึงมีการวางแผนทางการเงินล่วงหน้า (Financial Planning & Cash Flow Projection) ซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจมีความแข็งแกร่งทางการเงิน อันจะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ได้ให้เป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายขององค์กรที่ได้วางไว้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของธุรกิจผ้ายืดและเสื้อสำเร็จรูป และบริษัทกรณีศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบหาค่าอัตราส่วนทางการเงิน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าเฉลี่ยของธุรกิจผ้ายืดและเสื้อสำเร็จรูป ในด้านสภาพคล่องความสามารถในการชำระหนี้ ความสามารถในการทำกำไร และประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทกรณีศึกษา ในปีพ.ศ. 2545 – 2549
3. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มการบริหารการเงินด้านโครงสร้างของเงินทุน แหล่งที่ได้มา และใช้ไปของเงินทุนของธุรกิจผ้ายืดและเสื้อสำเร็จรูป
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการบริหารงานขององค์กร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของธุรกิจผ้ายืดและเสื้อสำเร็จรูป และบริษัทกรณีศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบหาค่าอัตราส่วนทางการเงิน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าเฉลี่ยของธุรกิจผ้ายืดและเสื้อสำเร็จรูป ในด้านสภาพคล่องความสามารถในการชำระหนี้ ความสามารถในการทำกำไร และประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทกรณีศึกษา ในปี พ.ศ. 2545 – 2549

3. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มการบริหารการเงิน ด้านโครงสร้างของเงินทุน แหล่งที่ได้มาและใช้ไป ของเงินทุนของธุรกิจค้าปลีกและสำเร็จรูป เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการบริหารงานขององค์กร

ขอบเขตของการวิจัย

พื้นที่จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดปริมณฑล ของกรุงเทพมหานคร ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง จากการเจริญเติบโตและการขยายตัวของ กรุงเทพมหานคร ประกอบกับจังหวัดสมุทรสาครมี โครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม จึงมีผู้สนใจมาลงทุน ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร เป็นจำนวนมาก ในปัจจุบันจังหวัดสมุทรสาครมี โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดจำนวน 3,329 โรงงาน เงินลงทุน 132,674 ล้านบาท ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม 62,715 คน โรงงาน ที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอกระทุ่มแบน ส่วนใหญ่เป็น อุตสาหกรรมสิ่งทอ มีจำนวน 392 โรง (สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร: 2550)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในอดีตนั้นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการ ดำเนินธุรกิจส่วนใหญ่ คือ การแสวงหากำไร สูงสุด(Maximize Profit) โดยจะหาวิธีทำอย่างไรให้ ขายได้จำนวนมาก หรือมีรายได้เข้ามาจำนวนมาก เพื่อให้ได้กำไรในจำนวนที่สูง แต่ค่าใช้จ่ายต่ำ ซึ่งถ้า มองอย่างนี้จะดูแคบเกินไป ดังนั้นการบริหารการเงิน แบบ สมัยใหม่ไม่ว่าธุรกิจนั้นจะ อยู่ใน ตลาดหลักทรัพย์ หรือไม่ก็ตาม จำเป็นจะต้องทำให้ ผู้ถือหุ้นได้รับความมั่งคั่งสูงสุด และในขณะเดียวกัน ธุรกิจก็สามารถมีกำไร และมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องในระยะยาว (Sustainable Growth) นี่คือนิยามของ วัตถุประสงค์ในการบริหารการเงินสมัยใหม่ ได้อธิบายถึงกระบวนการจัดการทางการเงินธุรกิจ หมายถึง การวิเคราะห์ปัจจัยทางการเงินจะช่วยให้ องค์กรทราบถึงความสามารถ ในการแข่งขัน เพราะ จะสะท้อนให้เห็นถึงต้นทุนที่จะใช้ในการดำเนินงาน

ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุน ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ดอกเบี้ย ค่าเช่า ค่าใช้จ่ายด้านการตลาด และด้านการบริหาร ฯลฯ นอกจากนั้นจะทำให้องค์กรทราบถึง ความสามารถ ของธุรกิจในอนาคตที่จะขยายงานต่อไปในอนาคต องค์กรประกอบที่ควรพิจารณาในกระบวนการจัดการทางการเงินประกอบด้วย โครงสร้างเงินทุน โครงสร้างผู้ถือหุ้นและกรรมการ ต้นทุนทางการเงิน อัตราผลตอบแทนที่ต้องการ การวิเคราะห์ และพยากรณ์ทางการเงิน การได้มาซึ่งทรัพยากรทางการเงิน วิธีจัดสรรและใช้เงินทุน รวมถึง การควบคุมดูแลด้านสภาพคล่อง (Liquidity) ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) ภาระการก่อหนี้ขององค์กร (Leverage) องค์กร จำเป็นที่จะต้องมีความหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการรายได้ ซึ่งจะต้องมีนโยบาย การวางแผนกลยุทธ์ และ แผนการดำเนินงานเป็นของตนเอง โดยจะใช้ นโยบายการบริหารแบบกระจาย

การวิเคราะห์งบการเงิน

การวิเคราะห์งบการเงินมีความสำคัญยิ่ง ต่อกระบวนการบริหารการเงิน งบการเงิน ประกอบด้วย งบดุล และงบกำไรขาดทุน จะเป็นจุด สะท้อนให้เห็นถึงผลสรุปในเรื่อง การลงทุน การจัดหาเงินทุน และผลการดำเนินงานของฝ่าย บริหาร โดยทั่วไปก็เพื่อทราบถึงฐานอันแท้จริงของ ธุรกิจ เพราะผลประกอบการที่ปรากฏในงบการเงิน จะชี้ให้เห็นถึงความประสบความสำเร็จหรือไม่ ประสบความสำเร็จในการบริหารธุรกิจของกิจการนั้น พร้อมกับชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ ของธุรกิจ (ชนินทร์ พิทยาวิวิท, 2534: 547) กระบวนการ การวิเคราะห์ทางการเงินนั้น กระทำได้หลายวิธี แต่กระบวนการของวิธีใดที่จะเหมาะสมขึ้นอยู่กับ เป้าหมายที่จะได้รับ ซึ่งอาจจะใช้เป็นเครื่องมือทางการเงิน โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์งบการเงินดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือคัดกรอง (Screening) ขั้นต้นในการเลือกผู้ลงทุน หรือ ผู้ร่วมดำเนินงานของธุรกิจ

2. ใช้เป็นเครื่องมือพยากรณ์ (Forecasting) อนาคตของภาวะทางการเงินและ ผลทางการเงิน

3. ใช้เป็นเครื่องมือวินิจฉัยปัญหา (Diagnosis) ของการบริหารงานหรือวินิจฉัยปัญหาอื่น ๆ

4. ใช้เป็นเครื่องมือประเมินผล (Evaluation) ของฝ่ายบริหาร (เบญจวรรณ รัชส์ฐิติ, 2534: 17)

1. การวิเคราะห์สภาพคล่อง

(ก) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio)

$$= \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

(ข) อัตราส่วนทุนหมุนเวียนเร็ว(Quick Ratio)

$$= \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{สินค้าคงเหลือ}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

2. วิเคราะห์เกี่ยวกับโครงสร้างทางการเงิน (Leverage Ratio)

(ก) อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Total Debt/Total Ratio)

$$= \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

(ข) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt/Equity)

$$= \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

3. วิเคราะห์ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ของกิจการ (Activity Ratio)

(ก) อัตราส่วนหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory turnover)

$$= \frac{\text{ต้นทุนขาย}}{\text{สินค้าคงเหลือเฉลี่ย}}$$

(ข) อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Asserts Turnover)

$$= \frac{\text{ยอดขายสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวมโดยเฉลี่ย}}$$

วิธีการวิจัยและประชากรที่ใช้ในการวิจัย: โดยการสัมภาษณ์กรรมการบริหารของบริษัทที่เลือกมาทำการศึกษาวิจัย ได้แก่ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด บริษัทบริติช-ไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด และ บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด บริษัทที่เลือกทำการศึกษาวิจัยคือ บริษัทในอุตสาหกรรมผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร อันได้แก่ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด บริษัท บริติช-ไทย ซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ผลิตผ้ายัดและเสื้อสำเร็จรูป และต้องใช้นพนักงานเป็นหลักในการผลิตเหมือนกัน ซึ่งมีขนาดใหญ่ กลาง เล็ก โดยพิจารณาจากมูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิ และการจ้างงานโดยบริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัดมีสินทรัพย์สุทธิ 101 ล้านบาท จำนวนพนักงาน1,800 คน กำลังการผลิต 500,000 ตัว/เดือน บริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด มีสินทรัพย์สุทธิ64 ล้านบาท พนักงานจำนวน 1,011 คน กำลังการผลิต 400,000 ตัว/เดือน และ บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัดมี สินทรัพย์สุทธิจำนวน 42 ล้านบาท จำนวนพนักงาน 250 คน กำลังการผลิต 80,000 ตัว/เดือน

ผลการวิจัย:

1. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครของการศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ข้อมูลทางการเงินทำการวิเคราะห์ทางการเงิน โดยการวัดค่าดัชนีอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ และใช้วิธีการทางสถิติต่าง ๆ รวมกัน เพื่อใช้ผลที่ได้รับจากการศึกษาวิเคราะห์เป็นเครื่องชี้ และประเมินถึงฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร และของบริษัทที่เลือกมาศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในธุรกิจนี้ และสามารถนำไปใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มของธุรกิจนี้ ในอนาคตต่อไป

โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ในครั้งนี้ เป็นข้อมูลทางการเงินที่ตรวจสอบแล้วที่เก็บรวบรวมมาจากกองทะเบียนธุรกิจ กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ และมาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของบริษัทที่เลือกมาศึกษา ได้แก่ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด บริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กสไทล์ จำกัด และบริษัท สยามแพนซินิตด์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด โดยเป็นข้อมูลในระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2549

1. จากการศึกษาอัตราส่วนวัดสภาพคล่องพอจะสรุปผลการศึกษาได้ 2 ประการคือ ประการแรก บริษัท สยามแพนซินิตด์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด เป็นบริษัทที่มีสภาพคล่องสูงสุด ถึงแม้ว่าจะมีอัตราการหมุนของลูกหนี้ และอัตราส่วนการเก็บหนี้เฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปฯ ที่คำนวณได้แต่ยังอยู่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของธุรกิจฯ โดยรวมที่ยอมรับได้ ประการที่สอง นโยบายการให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้ และการเก็บหนี้ ได้แน่นนอน ไม่มีหนี้สูญของบริษัท สยามแพนซินิตด์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด นำมาสู่สภาพคล่อง

2. จากผลการศึกษาอัตราส่วนวัดสภาพหนี้สภาพเสี่ยง พบว่า บริษัท สยามแพนซินิตด์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด เป็นบริษัทเดียวที่สามารถแบกรับภาระหนี้สินรวม หนี้สินระยะยาว และมีประสิทธิภาพในการจ่ายดอกเบี้ยได้ ส่วนอีก 2 บริษัท คือบริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด และบริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กสไทล์ จำกัด อยู่ในสภาพที่มีความเสี่ยงสูงรวมทั้งไม่สามารถแบกรับภาระหนี้สินและการจ่ายดอกเบี้ยได้แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้ความไว้วางใจจากสถาบันการเงินในการให้เงินกู้ ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้านประกอบ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินธุรกิจ นโยบาย และการวางแผนการเงินที่ดีในอนาคต

3. จากการศึกษาความสามารถในการทำกำไร สามารถจะสรุปได้ว่า บริษัท สยามแพนซินิตด์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด เป็นบริษัทเดียวที่สามารถทำกำไรทั้งกำไรขั้นต้น กำไรสุทธิ และผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นดีที่สุด

4. จากการศึกษาถึงอัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงินของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2549 แล้วนั้น พบว่า บริษัท สยามแพนซินิตด์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด มีการบริหารทางการเงินที่ดีที่สุด รองลงมาคือ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด และบริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กสไทล์ จำกัด

5. จากการศึกษาในระดับ อุตสาหกรรมพบว่าอุตสาหกรรมนี้มีหนี้สินเฉลี่ยรวมประมาณร้อยละ 102 สำหรับหนี้สินจำนวนดังกล่าวสามารถแยกออกเป็นหนี้สินระยะสั้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 88 และหนี้สินระยะยาวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 14 และมีส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ (2) และอยู่ในสถานะขาดทุนสะสมเฉลี่ย ประมาณร้อยละ 38 ส่วนการศึกษาจำแนกตามบริษัท พบว่าบริษัทที่มีหนี้สินน้อย ที่สุดคือ บริษัท สยามแพนซินิตด์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด โดยมีค่าเฉลี่ยประมาณร้อยละ 59 หนี้สินทั้งหมดเป็นหนี้สินระยะสั้นเฉลี่ย

ประมาณร้อยละ 52 และระยะยาวเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 7 และมีส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 41 ซึ่งเป็นทั้งทุนเรือนหุ้น และกำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรร รองลงมาคือ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด มีหนี้สินทั้งหมดร้อยละ 80 หนี้สินจำนวนดังกล่าวเป็นหนี้ระยะสั้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 59 เป็นหนี้ระยะยาวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 21 และมี ส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 20 เป็นทุนเรือนหุ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 12 และกำไรสะสมเฉลี่ยประมาณร้อยละ 8 อันดับสุดท้ายคือ บริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด มีหนี้สินรวมเฉลี่ยประมาณร้อยละ 169 หนี้สิน จำนวนดังกล่าวเป็นหนี้ระยะสั้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 152 และหนี้ระยะยาวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 17 และมี ส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ (70) เป็นทุนเรือนหุ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 54 และมี ผลการดำเนินงานขาดทุนสะสมเฉลี่ยประมาณร้อยละ 123

2. การวิเคราะห์แหล่งที่มาและใช้ไปของ เงินทุน (sources and used of fund) ได้ทำการ ศึกษาทั้งในระดับอุตสาหกรรมและระดับบริษัท ผลของการศึกษามีดังต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ในระดับอุตสาหกรรม ในช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2546 มีการจัดหาเงินทุน ระยะสั้น 231.90 ล้านบาท นำไปใช้เป็นเงินทุน ระยะสั้น 53.70 ล้านบาท จัดหาเงินทุนระยะยาว 3.87 ล้านบาท และนำไปใช้เงินทุนระยะยาว 2.71 ล้านบาท และนอกจากนี้ยังใช้เงินทุนระยะสั้นพุง การขาดทุน ซึ่งหมายความว่าอุตสาหกรรมฝ้ายดี และเสื่อสำเร็จรูป ได้นำเงินระยะสั้นไปใช้ในการ ลงทุนระยะยาว และพุงสภาวะการขาดทุน

ในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2547 จัดหาเงินทุน ระยะสั้น 101.82 ล้านบาท นำไปใช้เป็นเงินทุน ระยะสั้น 282.42 ล้านบาท จัดหาเงินทุนระยะยาว 182.62 ล้านบาท แต่นำไปใช้เงินทุนระยะยาว

2.79 ล้านบาท และนอกจากนี้ยังใช้เงินทุนระยะสั้น พุงการขาดทุน ซึ่งหมายความว่า ได้นำเงินระยะ ยาวมาใช้เป็นเงินระยะสั้น และพุงการขาดทุน

ในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2548 จัดหาเงินทุน ระยะสั้น 129.27 ล้านบาท นำไปใช้เป็นเงินทุน ระยะสั้น 34.45 ล้านบาท จัดหาเงินทุนระยะยาว 1.83 ล้านบาท และนำไปใช้ลงทุนระยะยาว 4.59 ล้านบาท นอกจากนั้นใช้เงินทุนระยะสั้นพุงการ ขาดทุน ซึ่งขาดทุนถึง 87.35 ล้านบาท

ในช่วงปี พ.ศ. 2548 – 2549 จัดหาเงินทุน ระยะสั้น 302.21 ล้านบาท นำไปใช้เป็นเงินทุน ระยะสั้น 55.28 ล้านบาท และนำเงินทุนระยะสั้น ไปใช้พุงการขาดทุน และรวมทั้งนำไปใช้คืนเงินทุน ระยะยาว 178.3 ล้านบาท

2.2 ผลการวิเคราะห์ในระดับบริษัท บริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด ในช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2546 จัดหาเงินทุนระยะสั้น 210.82 ล้านบาท นำไปใช้เงินทุนระยะสั้น 20.80 ล้านบาท และยังสามารถนำไปใช้พุงการขาดทุน 201.70 ล้านบาท ในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2547 ได้จัดหาแหล่งเงิน ทุนระยะสั้น 121.11 ล้านบาท นำไปใช้เงินทุนระยะสั้น 276.48 ล้านบาท เงินทุนระยะยาว 157.50 ล้านบาท จากการเพิ่มทุน 60.00 ล้านบาท และจ่ายเป็นเงินทุนระยะยาว 2.70 ล้านบาท และ ได้นำแหล่งเงินทุนระยะยาวที่มีส่วนเกินไปชดเชย ผลการดำเนินงานที่ขาดทุน 79.74 ล้านบาท ในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2548 ได้จัดหาแหล่งเงิน ทุนระยะสั้น 116.67 ล้านบาท จากแหล่งเงินทุน ระยะยาว 5.50 ล้านบาท นำไปใช้จ่ายเงินทุนระยะสั้น 37.04 ล้านบาท และได้นำไปชดเชยผลการดำเนินงานที่ขาดทุนถึง 84.40 ล้านบาท และในช่วงปี พ.ศ. 2548 – 2549 ได้จัดหาแหล่งเงินทุนระยะ สั้น 292.59 ล้านบาท และนำไปใช้จ่ายเป็นเงินทุน ระยะสั้น 58.71 ล้านบาท และได้นำส่วนเกินจาก แหล่งเงินทุนระยะสั้นไปพุง ผลการดำเนินงานที่ ขาดทุน 80.99 ล้านบาท และจ่ายคืนเงินทุนระยะ ยาว 63.00 ล้านบาท หมายความว่า บริษัท บริติช-

ไทยชินเทคเทคสโกล จำกัด ได้นำเงินทุนระยะสั้น และเงินทุนระยะยาวไปใช้ในการพยุงผลการดำเนินงาน และส่วนเกินได้นำไปใช้คืนเงินทุนระยะยาว ซึ่งจะทำให้บริษัท มีค่าใช้จ่ายในด้านดอกเบี้ยค่อนข้างสูง และเสี่ยงต่อการสร้างหนี้ด้วย

บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด ในช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2546 โดยการจัดหาเงินทุนระยะสั้น 40.01 ล้านบาท เงินทุนระยะยาว 12.95 ล้านบาท และจากผลการดำเนินงาน 4.52 ล้านบาทแต่นำเงินไปใช้ในเงินทุนระยะสั้น 66.16 ล้านบาท และระยะยาว 8.32 ล้านบาท ในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2547 มีการจัดหาแหล่งเงินทุนระยะสั้น 42.55 ล้านบาท เงินทุนระยะยาว 47.65 ล้านบาท และนำไปใช้เงินทุนระยะสั้น 92.24 ล้านบาท และใช้ในการพยุงผลขาดทุน 11.34 ล้านบาท ในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2548 มีการจัดหาแหล่งเงินทุนระยะสั้น 41.76 ล้านบาท และนำไปใช้เงินทุนระยะสั้น 22.65 ล้านบาท และจ่ายคืนเงินกู้ระยะยาว 19.74 ล้านบาท และส่วนเกินนำไปพยุงการดำเนินงานที่มีผลขาดทุน 13.36 ล้านบาท ในช่วงปี พ.ศ. 2548 – 2549 จัดหาแหล่งเงินทุนระยะสั้น 86.12 ล้านบาท นำไปใช้เงินทุนระยะสั้น 53.85 ล้านบาท เงินทุนระยะยาว 28.56 ล้านบาท ซึ่งหมายความว่า การบริหารเงินทุนของ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด ในช่วงปี 2545 – 2549 ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่เหมาะสม เนื่องจากนำเงินทุนระยะสั้นไปชดเชยเงินทุนระยะยาว ซึ่งบริษัทฯ อาจประสบปัญหาเงิน ขาดมือ และต้องรับภาระดอกเบี้ยที่ค่อนข้างสูง

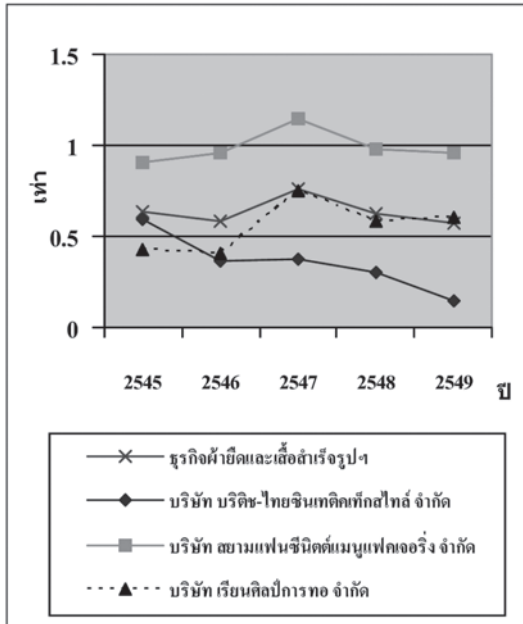
บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด ในช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2546 จัดหาเงินทุนระยะสั้น 19.87 ล้านบาท นำไปใช้เงินทุนระยะสั้น 22.98 ล้านบาท เงินทุนระยะยาว 0.25 ล้านบาท ในช่วงปี พ.ศ. 2546 – 2547 จัดหาเงินทุนระยะสั้น 13.52 ล้านบาท และจากการดำเนินงาน 1.19 ล้านบาท เงินทุนระยะยาว 9.23 ล้านบาท นำไปใช้เงินทุนระยะสั้น 22.18 ล้านบาท เงินทุนระยะยาว

4.02 ล้านบาท ในช่วงปี พ.ศ. 2547- 2548 จัดหาเงินทุนระยะสั้น 25.48 ล้านบาท จากการดำเนินงาน 1.49 ล้านบาท และนำเงินทุนไปใช้ ระยะสั้น 16.66 ล้านบาท เงินทุนระยะยาว 1.37 ล้านบาท และจ่ายคืนเงินทุนระยะยาว 3.51 ล้านบาท ในช่วงปี พ.ศ. 2548 – 2549 จัดหา เงินทุนระยะสั้น 26.56 ล้านบาท จากผลการดำเนินงาน 0.88 ล้านบาท และนำไปใช้เงินทุนระยะสั้น 24.27 ล้านบาท เงินทุนระยะยาว 5.86 ล้านบาท ซึ่งหมายความว่า การบริหารเงินทุนของบริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด ได้นำเงินทุนระยะสั้นไปใช้ในเงินทุนระยะยาว ซึ่งเป็นความเหมาะสมเนื่องจากกิจการมีแหล่งเงินทุนจากการดำเนินงานค่อนข้างสูง จึงทำให้เกิดความสมดุล จากการศึกษาการจัดหาและการใช้เงินทุน มีข้อค้นพบที่สำคัญ 2 ประการคือ ประการแรก ในระดับอุตสาหกรรม ก็มีการเปลี่ยนแปลงแหล่งเงินทุนจากแหล่งเงินทุนระยะสั้นไปเป็นระยะยาว และจากแหล่งเงินทุนระยะยาวไปเป็นระยะสั้น ประการที่สอง ในระดับบริษัท แยกออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีบริษัทเดียว คือ บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด ที่มีการเปลี่ยนแปลงเงินทุนระยะสั้นไปเป็นระยะยาว และระยะยาวไปเป็นระยะสั้นเป็นจำนวนน้อย และไม่ต้องนำเงินไปจ่ายชดเชย การขาดทุนของกิจการ กลุ่มที่สองมี 2 บริษัท คือ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด และบริษัท บริติช-ไทยชินเทคเทคสโกล จำกัด ได้ทำการเปลี่ยนแปลงแหล่งเงินทุนในปริมาณสูง ซึ่งย่อมมีผลต่อภาวะเสี่ยงในการจ่ายเงินคืน และดอกเบี้ยเงินกู้ระยะสั้นที่ค่อนข้างสูง

สรุปผลการวิจัย

ผลของการศึกษาธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2549 โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของบริษัทที่เลือกมาศึกษาทั้ง 3 บริษัท สามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กราฟแสดงอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน

แนวโน้มของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนของบริษัท บริดิช-ไทยชินเทคทีกสไทย จำกัด มีอัตราส่วนที่ลดลงระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2549 แสดงว่าแนวโน้มสภาพคล่องของบริษัทลดลงตลอด และยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าอัตราส่วนถัวเฉลี่ยของธุรกิจค้าปลีก และเสื้อผ้าสำเร็จรูปในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครโดยรวมด้วย

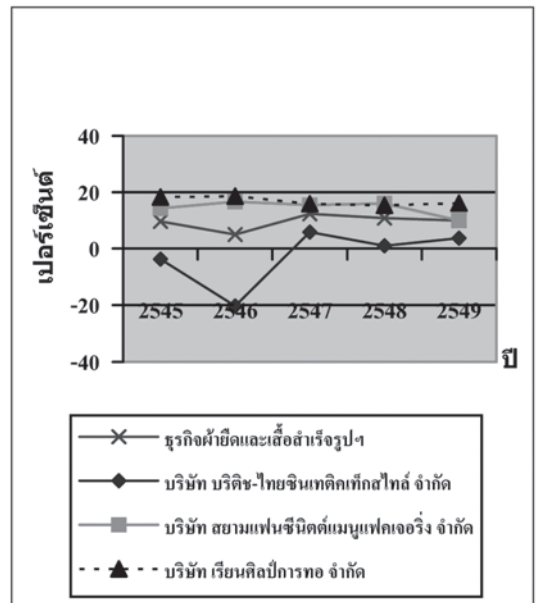
แนวโน้มของบริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด ในระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2546 มีอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย และปี พ.ศ. 2547 มีอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นมาก ซึ่งตรงกันข้ามกับ ปี พ.ศ. 2548 – 2549 ที่มีอัตราส่วนลดลง แต่ค่าเฉลี่ยโดยรวมยังมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของธุรกิจค้าปลีก และเสื้อผ้าสำเร็จรูปฯ แสดงว่าบริษัทมีสภาพคล่องอยู่ในเกณฑ์ที่ดี และมีแนวโน้มที่สูงขึ้น

แนวโน้มของบริษัท สยามแพนซีนิคต์แมนูแฟกเจอร์ จำกัด ระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2547 มีอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้น และระหว่างปี 2548 – 2549 มีอัตราส่วนเฉลี่ยที่ลดลง แต่ยังมีอัตราส่วนเฉลี่ยที่สูงกว่าอัตราส่วนถัวเฉลี่ยของธุรกิจค้าปลีก

และเสื้อผ้าสำเร็จรูปฯ โดยรวม แสดงว่าแนวโน้มของสภาพคล่องจะมีอัตราส่วนที่สูงขึ้นในอนาคต

สำหรับแนวโน้มของธุรกิจค้าปลีก และเสื้อผ้าสำเร็จรูป ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร พบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2546 มีแนวโน้มที่ลดลง และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2547 และต่ำลงเพียงเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2548 – 2549 แสดงว่าแนวโน้มในอนาคตของสภาพคล่องของธุรกิจฯ นี้ จะลดต่ำลง คือมีจำนวนหนี้สินหมุนเวียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และทรัพย์สินหมุนเวียนมีแนวโน้มต่ำลง

ภาพประกอบ 2 กราฟแสดงอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์

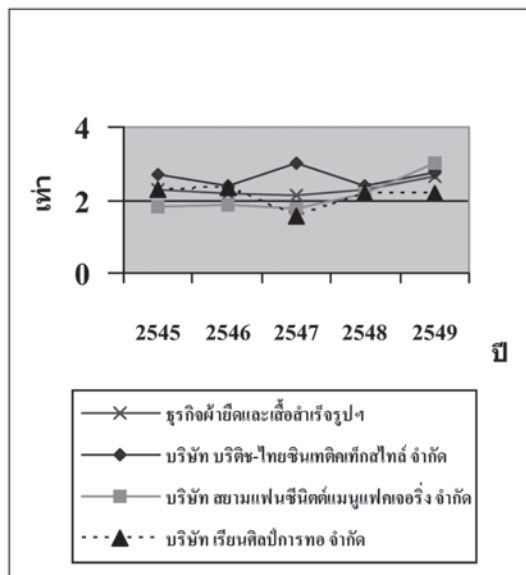
แนวโน้ม อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ของบริษัท บริดิช-ไทยชินเทคทีกสไทย จำกัด มีการใช้เงินทุนจากส่วนของหนี้สินเพิ่มขึ้นตลอดช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2549 เมื่อเปรียบเทียบกับแนวโน้มของอัตราส่วนเฉลี่ยของธุรกิจของธุรกิจค้าปลีก และเสื้อผ้าสำเร็จรูปฯ แล้วยังมีค่าสูงกว่า แสดงว่าเงินทุนส่วนใหญ่ของบริษัทฯ ได้มาจากแหล่งหนี้สินมากกว่าเงินทุนด้านอื่น ๆ และจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นในอนาคต

แนวโน้มของบริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด มีแนวโน้มจากการใช้เงินทุนจากหนี้สินเพิ่มขึ้น ในระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 – 2549 และมีแนวโน้มที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปฯ แสดงว่าความเสี่ยงของบริษัท หรือการจัดการหาแหล่งเงินทุนมาชดเชยในกิจการนั้นอยู่ในเกณฑ์ดี

แนวโน้มของ บริษัท สยามแพนซีนิคต์ แมนูแฟคเจอร์ จำกัด ในปี พ.ศ. 2545 – 2546 มีแนวโน้มการใช้เงินทุนจากหนี้สินลดลง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดในปี พ.ศ. 2547- 2549 และมีแนวโน้มต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปฯ โดยรวมแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างทางการเงินที่แตกต่างจากอีก 2 บริษัท

สำหรับแนวโน้มของอัตราส่วนเฉลี่ยของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปฯ ในระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 – 2549 มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตลอด แสดงว่าธุรกิจฯ นี้ยังคงสามารถจัดหาแหล่งเงินทุนในรูปแบบหนี้สิน เพื่อให้เกิดสภาพคล่อง และคาดว่าแนวโน้มของหนี้สินจะเพิ่มขึ้นในอนาคต

ภาพประกอบ 3 กราฟแสดงอัตรากำไรสุทธิ

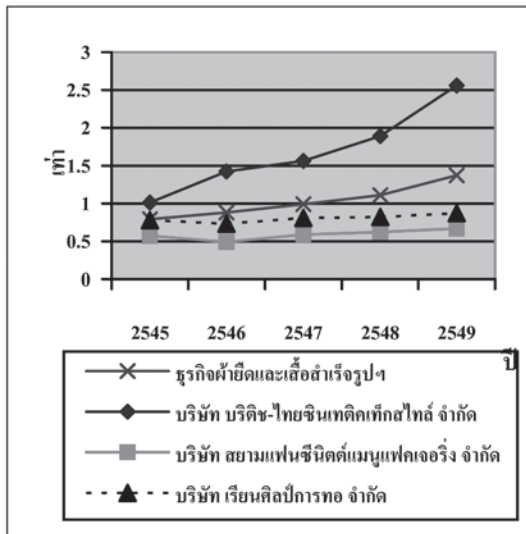
แนวโน้มของอัตรากำไรสุทธิ ของ บริษัท บริติช-ไทยชินเทคเท็กสไทล์ จำกัด มีแนวโน้มจากผลขาดทุนสุทธิของกิจการในระหว่างปี พ.ศ. 2545 - 2546 ส่วนระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2549 ยังมีผลขาดทุนอยู่อีก แต่มีแนวโน้มที่ลดลง คาดว่าจะมีแนวโน้มลดลงในอนาคต เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปฯ โดยรวมแล้ว ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก

แนวโน้มของ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด มีผลกำไรจากการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2545 – 2546 เท่านั้น ส่วนในปีพ.ศ. 2547 – 2549 มีผลขาดทุนจากการดำเนินงานมาตลอด แต่มีแนวโน้มที่ลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปฯ โดยรวมแล้ว ยังมีผลขาดทุนเฉลี่ยน้อยกว่า

แนวโน้มของ บริษัท สยามแพนซีนิคต์ แมนูแฟคเจอร์ จำกัด มีผลขาดทุนจากการดำเนินงานเพียงในปีพ.ศ. 2545 เท่านั้น และระหว่างปี พ.ศ. 2546 - 2549 มีผลกำไรจากอัตรากำไรสุทธิเพิ่มขึ้น และคาดว่าจะมีแนวโน้มที่จะสามารถทำกำไรเพิ่มขึ้นในอนาคต เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปฯ โดยรวมแล้ว มีค่าเฉลี่ยที่ดีกว่าตลอดช่วงที่ทำการวิเคราะห์

สำหรับแนวโน้มของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปฯ ในระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2546 มีผลขาดทุนจากการดำเนินงานอยู่ในอัตราส่วนเพิ่มขึ้นและมีอัตราส่วนผลขาดทุนลดลงในปี พ.ศ. 2547 และในระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2549 มีอัตราส่วนผลขาดทุนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และคาดว่าอาจจะมียอดกำไรในอนาคต แสดงว่าธุรกิจฯ นี้ยังไม่สามารถทำกำไรได้เลยในช่วงที่ทำการวิเคราะห์ ดังนั้น จึงต้องรีบเร่งเพิ่มยอดขาย ลดต้นทุนการผลิต และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นออกไป เพื่อก่อให้เกิดกำไรได้ในอนาคต

ภาพประกอบ 4 กราฟแสดงอัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร

แนวโน้มของอัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร ของบริษัท บริดิช-ไทยชินเทคเท็กสไทล์ จำกัด ในระหว่างปี พ.ศ. 2545 -2549 มีแนวโน้มที่ลดลงเพิ่มขึ้นไม่สม่ำเสมอตลอดช่วงที่ทำการวิเคราะห์ แสดงว่ากิจการสามารถใช้สินทรัพย์ถาวร เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพดีขึ้น และคาดว่าจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นในอนาคต และเมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจฝ้ายดี และเสื้อสำเร็จรูปฯ โดยรวมแล้ว จะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า

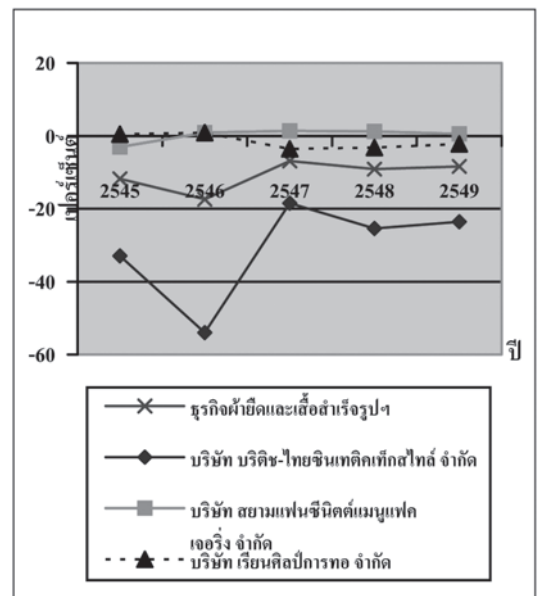
แนวโน้มของ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด ในระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2549 มีอัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวรที่สูงขึ้นลดลงไม่สม่ำเสมอ แต่คาดว่าจะในอนาคตจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้น แสดงว่าบริษัท ฯ มีการบริหารสินทรัพย์ถาวร เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจฝ้ายดี และเสื้อสำเร็จรูปฯ โดยรวมแล้วบริษัทฯ จะมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ต่ำกว่า

แนวโน้มของ บริษัท สยามแพนซีนิคส์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด ในระหว่างปี พ.ศ. 2545 - 2549 มีอัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวรที่เพิ่มขึ้นตลอด แสดงว่า บริษัท ฯ มีการบริหารสินทรัพย์

ถาวรเพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์อยู่ในเกณฑ์ที่พอใช้ได้ เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจฝ้ายดี และเสื้อสำเร็จรูปฯ โดยรวมแล้ว บริษัทฯ จะมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่า

สำหรับแนวโน้มของธุรกิจฝ้ายดี และเสื้อสำเร็จรูปฯ ในระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2549 มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตลอดช่วงที่ทำการวิเคราะห์ แต่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างสูง แสดงว่าธุรกิจฯ นี้ มีการปรับเปลี่ยนอัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร เพื่อให้เกิดความสมดุลอยู่ตลอดเวลา และคาดว่าจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นในอนาคต

ภาพประกอบ 5 กราฟแสดงอัตราส่วนกำไรขั้นต้น

แนวโน้มอัตรากำไรขั้นต้นของ บริษัท บริดิช-ไทยชินเทคเท็กสไทล์ จำกัด มีผลขาดทุนในปี พ.ศ. 2545 – 2546 และมีอัตรากำไรขั้นต้นเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2547 และลดลงในปี พ.ศ. 2548 และมีอัตรากำไรขั้นต้นเพิ่มขึ้นอีกในปี พ.ศ. 2549 แสดงว่าแนวโน้มอัตรากำไรขั้นต้นของ บริษัท บริดิช-ไทยชินเทคเท็กสไทล์ จำกัด จะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นอีกในอนาคต แสดงว่าบริษัทฯ สามารถระบายสินค้าออกสู่ท้องตลาดได้ดี คาดว่าในอนาคตคงมีอัตรากำไรขั้นต้นสูงขึ้น

สำหรับแนวโน้มของ บริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด มีแนวโน้มลดลงเพียงเล็กน้อยในระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2549 แสดงว่าในอนาคตยังสามารถทำกำไรขั้นต้นเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

สำหรับแนวโน้มของ บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด มีแนวโน้มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2545 - 2548 และมีแนวโน้มในปี พ.ศ. 2549 ต่ำลงมาก อาจเป็นเพราะต้องมีการแข่งขันทางด้านราคามากขึ้นจึงทำให้กำไรขั้นต้นลดลงได้ แสดงว่าในอนาคตอาจทำกำไรขั้นต้นเพิ่มขึ้นแต่ยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะการแข่งขันด้านราคายังมีอยู่มาก

ส่วนธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร มีอัตราส่วนกำไรขั้นต้นในช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2546 มีแนวโน้มที่ลดลงอย่างมาก และระหว่างปี พ.ศ. 2547– 2549 มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น แต่เป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง แสดงว่าธุรกิจนี้สามารถขายสินค้าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีพอควร และคาดว่าในอนาคตมีแนวโน้มในการทำกำไรขั้นต้นได้สูงขึ้นแต่ไม่มากนัก

1. บริษัทที่สามารถทำกำไร คือ บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด มีความสามารถในการทำกำไร และประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และมีกำไรค่อนข้างต่ำ แต่กำไรนี้จะสูงได้จากการดำเนินการในระยะยาว

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า บริษัท สยามแพนซีนิตต์แมนูแฟคเจอร์ จำกัด ได้ดำเนินการปรับแผนการผลิต และการตลาดให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ โดยการลดยอดส่งออก และหันมาผลิตสินค้าให้ได้คุณภาพมากขึ้น และมีนโยบายในการถ่วงดุลหนี้ไม่ให้เกิดหนี้สูญ หรือถ้าเกิดให้น้อยที่สุด

2. บริษัทที่อยู่ในสภาวะขาดทุน มี 2 บริษัท คือ บริษัท บริติช-ไทยซินเทติกเท็กซ์ไทล์ จำกัด และบริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด มีสภาพคล่องทางการเงินดีแต่ไม่มีความสามารถในการทำกำไร ทั้งๆ ที่สามารถทำกำไรขั้นต้นได้ร้อยละ 16 แต่มี

ความเสี่ยง และประสิทธิภาพในการดำเนินงานยังไม่น่าพอใจ

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารทั้ง 2 บริษัทพบว่า บริษัท บริติช-ไทยซินเทติก เท็กซ์ไทล์ จำกัด มีภาวะขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนค่อนข้างสูง เนื่องจากไม่ได้ทำการป้องกันความเสี่ยงที่เกิดจากอัตราแลกเปลี่ยนได้เลย และต้นทุนในการผลิตที่สำคัญ อีกรายก็คือต้นทุนทางด้านแรงงาน เพราะธุรกิจนี้ต้องใช้แรงงานค่อนข้างสูงดังนั้นต้นทุนส่วนใหญ่จะอยู่ที่ต้นทุนแรงงาน ถ้าควบคุมการผลิตไม่ดี ก็จะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นด้วย และค่าใช้จ่ายด้านดอกเบี้ย เนื่องจาก บริษัท บริติช-ไทยซินเทติก เท็กซ์ไทล์ จำกัด มีหนี้สินระยะยาวเป็นจำนวนที่ค่อนข้างมากเนื่องมาจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จากสถาบันการเงินทำให้ต้องมีแบกภาระด้านดอกเบี้ยในแต่ละปีสูง และยังต้องมีการคืนเงินต้นทุก ๆ ปี และถ้าทำผิดสัญญาก็ต้องมีเบี้ยปรับเพิ่มขึ้นอีก จึงมีผลทำให้ผลการดำเนินงานขาดทุนอย่างมาก

ส่วนบริษัท เรียนศิลป์การทอ จำกัด ผู้บริหารแจ้งว่าการที่บริษัท เกิดภาวะขาดทุนก็เนื่องมาจากค่าใช้จ่ายทางด้านดอกเบี้ย และการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเช่นกันแต่ที่ยังดำเนินการได้ก็เนื่องจากยังมีสภาพคล่องที่สูงอยู่จึงทำให้ธุรกิจดำเนินการได้ เพราะมีการสนับสนุนจากกรรมการ และเนื่องจากมีธุรกิจหลายธุรกิจจึงมีการสนับสนุนกันในการดำเนินธุรกิจจึงทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินการได้ตลอดมา เพราะผู้บริหารแจ้งว่าธุรกิจยังมีอนาคตแน่นอน แต่ก็วางใจไม่ได้ต้องตรวจสอบอยู่ตลอดเวลา เพราะผลกระทบมีหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเมือง เศรษฐกิจคู่แข่งที่น่ากลัวอย่างจีน และเวียดนาม

3. ปัญหาและอุปสรรคของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูป

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่าธุรกิจนี้เป็นธุรกิจที่มีอุปสรรค เพราะว่ามีอัตราการเจริญเติบโตต่ำ ซึ่งในตลาดยังมีความต้องการใช้สินค้าอยู่ แต่ความสามารถในการทำกำไรค่อนข้างน้อยมากคือสามารถทำกำไรขั้นต้นประมาณร้อยละ 10 เป็นปริมาณค่อนข้างต่ำ ซึ่งปัญหาของธุรกิจนี้พบมีดังต่อไปนี้

- 3.1 สภาพการแข่งขันค่อนข้างรุนแรง ทั้งในและนอกประเทศ
- 3.2 มีการนำเข้าสินค้ามาจากต่างประเทศที่มีราคาต่ำมาก
- 3.3 ต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูงโดยเฉพาะด้านค่าแรงงาน
- 3.4 สถาบันการเงินมักไม่ให้การสนับสนุนในการขยายตลาด
- 3.5 การดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิดกำไรค่อนข้างยาก

4. กลยุทธ์ในการบริหารการเงิน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า แผนการทางการเงินที่จะทำให้มีสภาพคล่องอยู่ได้ในขณะที่ธุรกิจประสบผลการดำเนินงานขาดทุนอย่างต่อเนื่องนั้นสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ต้องมีวินัยในการใช้เงินหมายถึงแหล่งที่ได้มาของเงินทุนมาจากระยะสั้น ก็ควรที่จะนำไปใช้กับเงินทุนระยะสั้น ไม่ควรนำเงินทุนระยะยาวมาใช้จ่ายในการดำเนินงานของธุรกิจ ซึ่งผลที่ตามมาก็คือจะแบกภาระต้นทุนดอกเบี้ยค่อนข้างสูง
2. นโยบายในการให้เครดิตก็สำคัญ ควรมีการกำหนดให้มีอัตราส่วนสมดุลกับการได้มาของเงิน และใช้ไปในธุรกิจด้วย

3. ต้องรู้จักนำเงินที่ได้มาจัดสรรให้ถูกว่าส่วนใดต้องใช้ทำอะไร และควรที่จะมีเก็บไว้บางส่วน เพื่อสามารถนำมาใช้จ่ายในยามที่ขาดสภาพคล่องชั่วคราว หรือหาแหล่งมาใช้ได้ทันต่อการดำเนินงาน
4. ต้องประเมินผลธุรกิจตัวเองตลอดเวลา ติดตามข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ และรวมทั้งต้องเปรียบเทียบกับธุรกิจประเภทเดียวกันเพื่อรับทราบสถานการณ์ในปัจจุบันโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจมีการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง และมีผลโดยตรงกับธุรกิจ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธุรกิจผ้ายัด และเสื้อสำเร็จรูปในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร มีข้อเสนอแนะต่อไปนี้คือ

1. ธุรกิจนี้จะต้องมีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินงานในอนาคต
2. ต้นทุนทางด้านแรงงานเป็นปัจจัยสำคัญในการประกอบอุตสาหกรรมนี้ ดังนั้นจะต้องมีการวางแผนการผลิตที่เหมาะสมกับค่าแรงงานที่ต้องจ่ายออกไปด้วยการพัฒนาวิธีการผลิตให้ได้ผลผลิตที่ดีที่สุด และประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายมากที่สุด
3. ต้องมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้เกิดขึ้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และต้องทนต่อสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงทั้งในประเทศและนอกประเทศ
4. ควรจะต้องปรับปรุงการบริหารงานโดยการลดต้นทุนทางการผลิต เพิ่มยอดขายให้มากขึ้น และต้องตัดค่าใช้จ่ายในการบริหารที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ หรือไม่มีส่วนทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดออกไป พร้อมทั้งปรับปรุงการบริหารทางการเงิน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีการกำหนดกลยุทธ์ให้ชัดเจน

และจะต้องทำให้ส่วนของผู้อถือหุ้น มีมูลค่าเพิ่มขึ้น แล้วตามด้วยการจัดหาแหล่งเงินทุนที่มีดอกเบี้ยต่ำที่สุด

5. ควรจัดหาแหล่งเงินทุนให้เหมาะสมกับสภาพหนี้ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นหนี้ในสินทรัพย์ถาวร ซึ่งเป็นหนี้ระยะยาวก็ควรจัดหาแหล่งเงินทุนที่เป็นเงินกู้ยืมระยะยาว ไม่ควรนำแหล่งเงินทุนระยะสั้นไปใช้หนี้ระยะยาว จะทำให้ขาดสภาพคล่องได้ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

1. เบญจวรรณ รักษ์สุธี. การเงินธุรกิจ, กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2534.
2. เพชรี ชุมทรัพย์. หลักการบริหารการเงิน, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.
3. งบการเงินของกองทะเบียนธุรกิจ กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์